

Csorba Győző, az intézmény névadója 1916. november 21-én

**n
ületett**

SZ

**·
Ennek
okán
, meg
mert
kicsivel
több
, mint
hatvan
évvel
ezelőtt
nyílt
meg
az
akkori
megyei**

könyvtár

,

hát

koszorúzással

egybekötött

megemlékezést

tartottak

a

Dél-dunántúli

Regionális

Könyvtár

és

Tudásközpont

udvarán

(

képünkön

).

Az

esemény

után

az

egybegyűltek

megemlékezést

is

tartottak

,

benn

az

épület

egyik

konferenciatermében

.

Az intézmény képviselőjében **dr. Szabolcsiné Orosz Hajnalka** (a képen balra)

igazgatónő társaságában, elhelyezett egy koszorút

Katona Anikó

(a képen jobbra) igazgatóhelyettes is. Ezt követően a neves személyiség családtagjai, leszármazottjai, tisztelői is a költő mellszobrához járultak, megidézni a névadó emlékét.

A város küldöttjeként **Staub Ernő** helyezte el azt a koszorút, ami talán Pécs összes polgára nevében kerülhetett, egy kicsinyke kampóra. Felhívva a világ figyelmét arra, micsoda szellemóriás volt egykoron az a személy, aki a nevét adta egy jeles közművelődési intézménynek.

A hűvös idő éppen elég indok volt arra, hogy az egybesereglettek beljebb húzódjanak, egy idő után. Amit meg is tettek, megtöltve azzal egy közepes méretű termet a tudásközpontban. Ahol más egyéb programok mellett az érdeklődők megtekinthették azt a kiállítást, ahol a könyvtár múltjából állítottak ki fotókat.

A „Múltidéző beszélgetés” során, a vendégek felelevenítették az elmúlt hat évtizedet, a működés korábbi idejét, annak sok-sok örömeivel, kevés bánatával. A beszélgetés során szót kaptak egykori igazgatók, tudományos munkatársak is. Név szerint érdemes megemlíteni **dr. Román Lászlónét, Boda**

**Miklóst
Katalint**

, valamint **Kalányos**
is.

Csorba Győző, az irodalmár

*A szerző, **Csorba Győző** nyolcosztályos gimnáziumban, a pécsi Piusban tanult, majd 1935-ben érettségizett. Azután, 1939-ben fejezte be a jogi egyetemet Pécsen. Ezt követően 1939-től 1941-ig, diplomás munkanélküliként tengette életét. 1941-1943 között közigazgatási tisztviselőként dolgozott. 1943-1952 között a Pécsi Városi Könyvtár vezetőjeként tevékenykedett. Az 1952-es és 1956-os esztendőik között, a Baranya Megyei Könyvtár csoportvezetőjeként dolgozott. Majd 1956-tól 1976-ig igazgatóhelyettesi posztját töltötte be, ugyanott. Már az újabb időkben, 1995-ben felvették a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia tagjai közé. A Digitális Irodalmi Akadémia tagja volt. A halál még ugyanabban az évben érte, midőn felvették az akadémisták közé. Szeptember 15-én hunyt el, 1995-ben.*